

at vort eget Samfund til Brændselsmateriale forbruger saa meget som muligt af den indenlandfste Produktion i Stedet for at gaa til Udlandet og hente sin Forsyning der. Man har konstrueret den saakaldte Spalteovn, der fra alle saghyndige Sider er erkendt for, med stor Fordel, at kunne benytte Tørv og Brænde lige saa billigt som de ny-modens Ovne, der kun forbruge Kul. Er der fra Statens Side skænket dette Foretagende den mindste Støtte? Nej, tværtimod, det er snarere modarbejdet. Der er ikke en af Statens offentlige Bygninger, der har saa meget som gjort Forsøg med denne Spalteovn, og det kunde dog ikke være til nogen Klases Stade her i Landet, at vi bragte vore indenlandfste Brændselsstoffer i Brug fremfor at frive til England efter Kul. Ja, ja lidt er der gjort fra Statens Side, at hvis man kommer ud i Statens egne Skove, vil man, efter hvad der er sagt mig — jeg har ikke selv set det, men det er sagt mig fra paalidelig Kilde — se, at i selve Statens Tjenesteboliger indrettes der midt ude i Skovene Kulovne. Staten giver sit Personale Brændselsgodtgørelse og opætter Kulovne for sit Personale og tvinger det til at købe Kul. Man forbruger ikke det Brændsel, som ligger lige uden for Døren. Det forekommer mig, at dette grænser noget nær til utilladelige Forhold. Den ærede Minister har jo i saa Henseende intet Ansvar, ja, jeg ved ikke en Gang, om den ærede Minister ved, om det er rigtigt, hvad jeg her siger. Jeg kan kun sige, at fra temmelig paalidelig Kilde er det mig sagt, og det forekommer mig nok, at saadanne Forhold, som jagt, ere noget nær oprørende. Jeg nævnte for, at Skovriderne til Dels ere lønede med Procenter. For saa vidt denne Lønningsmaade skal anspore dem til at fremme deres Distrikters pekuniære Interesser, synes det mig temmelig illusorisk, da Stigningen hører op med de 800 Kr. Jeg tror, det vilde være heldigere, om man gav Skovriderne Ret til at sælge underhaanden, selvsølgelig under fornøden Kontrol, og at de saa foruden Procenter af Bruttoafsalget tillige fik Procenter af hele Nettoafbyttet — selvsølgelig fraregnet de Distrikter, som kun gaa ud paa at tilplante Hederne — og jeg skal sige hvorfor. Naar man ser paa, hvad vore Skovdistrikter indbringe, er det jo forbausende at lægge Mærke til den Forskel, der er paa Udgifterne i de forskellige Distrikter. I Distrikter, som ligge tæt op ad hinanden — jeg kender ikke Arealernes Størrelse, men de maa vel være nogenlunde ligestillede — variere Udgifterne til Kultur og andre Ting fra 36,000 ned

til 600 Kr. Det er dog en ganske betydelig Variation. Paa Udgiftstiden figurerer Kultur- og Planteeskolarbejder med 216,000 Kr., men ser man efter, findes der særlige Udgifter til Kulturforsøg. Jeg huster det ikke nøje, og jeg kan ikke finde det i Øjeblikket, men der anstilles jo Kulturforsøg paa forskellige Maade fra Statens Side med Hensyn til Fremme af Skovplantninger. Nu er der dog ingen Grund til, at alle Statskovene hver især, hvert Distrikt for sig, skal saa at sige være Forsøgsstationer; men dette er dog fattigt Tilfældet, thi af hellig Zver og Interesse for deres Kald kappes jo de forskellige Forstembedsmænd om at frembringe de mest glimrende Resultater af deres Dyrkninger og Kulturarbejder i Skovene. Det er naturligvis let at frembringe smukke Resultater, naar man har saa stor en Pung at tage til som Statens Pung og ikke har noget Ansvar for Udgifterne. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at denne Post: Kulturudgifter 216,000 Kr. aarlig, er saa betydelig, at der dog her burde være nogen Kontrol fra Statens, eventuelt den lovgivende Magts Side. Jeg tror ikke, at private Skove vilde tilnærmelsesvis kunne taale saadanne Byrder. Jeg er ikke tilstrækkelig kendt dermed; men det vilde dog være rimeligt, om den ærede Minister vilde have Opmærksomheden noget henvendt paa disse Forhold. I Anledning af de Oplysninger, som foreligge her, maatte det maasse være mig tilladt at sige den ærede Minister, at de ere jo særdeles fyldige, og at man kan saa et meget godt Indblik i Regnskabsforholdene — der mangler som sagt en Oplysning om Arealernes Størrelse, uden hvilken man ikke kan dømme klart om Forholdene — men jeg vil dog bemærke, at disse Oplysninger vist vilde være bedre paa deres Plads, hvis de fremkom hvert Aar til Tinget i Form af en Beretning om Skovdriften fra Ministeriet. Saaledes som de her foreligge, maa vi huste, at Skovriderne ere efter deres Regulativ forpligtede til at indlevere disse Meddelelser til Ministeriet inden den 1ste Juni, det vil altsaa sige, de skulle gøre deres Overslag og Beregninger over Indtægter og Udgifter og forestaaende Arbejder færdige for Juli Maaned for det Finansaar, der begynder næste Aar med 1ste April. De skulle altsaa forudsige Arbejder, som skulde finde Sted ca. to Aar senere, de skulle for Juni Maaned vide, hvad der skal ske i deres Distrikt, og hvorledes Forholdene, Salgskonjunkturerne etc. ville stille sig indtil Slutningen af Marts Maaned i det næst-næstfølgende Aar. Det er dog for meget at forlange af de ved-